

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1800/2023
23.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Крстић, адвокат из ..., против туженог „Ниш експрес“ доо из Ниша, чији је пуномоћник Јована Младеновић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4573/22 од 20.01.2023. године, у седници већа одржаној 23.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4573/22 од 20.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4573/22 од 20.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4573/22 од 20.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 1884/21 од 09.02.2022. године, у усвајајућем делу става првог изреке, којим је обавезан тужени да исплати тужиљи на име разлике између припадајуће минималне зараде и исплаћене зараде за период од 01.06.2020. године до 29.09.2020. године, појединачно одређене новчане месечне износе са законском затезном каматом и ставу другом изреке, којим је обавезан тужени да исплати тужиљи на име трошкова парничног поступка износ од 49.500,00 динара. Ставом првим изреке првостепене пресуде, делимично је одбијен захтев за законску затезну камату на досуђене износе за одређени период, ближе одређено у изреци.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20, у даљем тексту ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је исплата разлике зараде између припадајуће минималне и исплаћене зараде за период од 01.06.2020. године до 29.09.2020. године, имајући у виду да је тужилци у спорном периоду накнада зараде исплаћивала у износима мањим од минималне зараде у складу са решењима којима је упућена на плаћено одсуство применом члана 117. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 54/05 ... 95/18 – аутентично тумачење) и то у висини од 60% од минималне зараде.

Сходно томе, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Дакле, у споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинско-правним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 22.04.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела на име главног тужбеног захтева износи 34.765,96 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела на име главног тужбеног захтева не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија туженог није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић